

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zaporojan Constantin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Zaporojan
Constantin împotriva Evei Denisenco cu privire la revendicarea bunului imobil,
demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Zaporojan Constantin și menținută hotărârea din 03
decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2018, Zaporojan Constantin a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Evei Denisenco cu privire la revendicarea bunului imobil,
demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în baza deciziei
primăriei s. Piatra nr. 8 din 06 august 1993 i-a fost repartizat în proprietate privată
un lot de teren cu suprafața de 0,1173 ha pentru construcție locativă în intravilanul
s. Piatra, r. Orhei. Pe acest lot a construit o casă individuală de locuit și construcții
accesorii. Dreptul de proprietate asupra acestui teren a fost trecut în registrul
cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr. 518 din 09 august 1993.

A mai indicat că, vecina lui este Denisenco Eva, relațiile între ei fiind ostile,
și deoarece ultima, în viziunea reclamantului, are mania lăcomiei și a invidiei, de
mai mulți ani pârâta depune diferite plângeri, cereri în judecată împotriva
reclamantului și chiar s-a intentat un dosar penal împotriva lui pentru furtul
tufișului, proces încetat la 27 iunie 2017 din motiv că nu a fost dovedită vinovăția
lui Zaporojan Constantin.

Reclamantul a explicat că, pârâta a acaparat arbitrar din gospodăria lui 31,8
m², iar ca să devină stăpână deplină a instalat un gard din plasă metalică și un
perete de sprijin, ulterior la 30 ianuarie 2018 o comisie formată din cadrul
primăriei s. Piatra, r. Orhei prin actul nr. 38 a constatat acest fapt.

La 29 iunie 2015, Denienco Eva a depus cerere în instanța de judecată cu
privire la stabilirea hotarului între gospodăriile, însă prin hotărârea din 06 octombrie

2015 a Judecătorei Orhei acțiunea fost respinsă, invocându-se faptul că hotarul între ei este corect stabilit și nu necesită careva modificări. Hotărârea Judecătorei Orhei a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, iar la 03 august 2016 a fost respins și recursul declarat de către Denisenco Eva. În motivarea hotărârilor sale, instanțele de judecată au reținut că potrivit măsurărilor efectuate la fața locului de către specialiștii organului cadastral, s-a constatat că planul respectiv corespunde cu planul din titlurile de proprietate.

Astfel, în instanța de judecată reclamantul a solicitat revindecarea porțiunii de teren cu suprafața de 31,8 m² acaparată arbitrar de către Denisenco Eva de-a lungul hotarului între gospodăria lui și gospodăria ei, cu demolarea gardului instalat ilegal și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Prin hotărârea din 03 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Zaporojan Constantin.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Zaporojan Constantin și menținută hotărârea din 03 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei (sediul central).

Pentru a decide astfel instanțele au reținut că, la întocmirea actului de stabilire a hotarelor nr. 38 din 30 ianuarie 2018 și respectiv a actului de stabilire a hotarelor nr. 352 din 23 octombrie 2018, Denisenco Eva care este proprietara terenului adiacent nu a participat și nici nu a fost înștiințată despre efectuarea măsurărilor și stabilirea hotarului terenului. Or, în conținutul actului de stabilire a hotarelor nr. 38 din 30 ianuarie 2018 și respectiv a actului de stabilire a hotarelor nr. 352 din 23 octombrie 2018, nu este indicat faptul participării proprietarului terenului Zaporojan Constantin și a proprietarului terenului adiacent Denisenco Eva.

La fel, instanțele au menționat că nu a fost prezentată dovada înștiințării Evei Denisenco despre efectuarea lucrărilor de stabilire a hotarului, pentru data de 30 ianuarie 2018, iar în înștiințarea (invitația) expediată de către Zaporojan Constantin pentru efectuarea repetată a măsurărilor este indicat faptul că comisia urmează să stabilească la fața locului hotarul pentru data de 19 octombrie, ora 17:00 (de facto ieșirea la fața locului a avut loc la data de 23 octombrie 2018).

Mai mult, în actele de stabilire a hotarelor nu este indicat cu ce distanță și cu câți centimetri sau metri a fost depășită linia hotarului de teren, respectiv nu rezultă cu certitudine suprafața de teren cu care se pretinde că a fost depășită linia hotarului de teren a lui Zaporojan Constantin, fiind indicată suprafața doar cu aproximație.

La 06 iunie 2019, Zaporojan Constantin a declarat recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Zaporojan Constantin, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Zaporojan Constantin, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Zaporojan Constantin.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zaporojan Constantin.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova